

Výjimka podle § 2 odst. 3 písm. b) zákona č. 168/2025 Sb., o regulaci lobbování

kritická infrastruktura

Zákon č. 168/2025 Sb., o regulaci lobbování, v § 2 odst. 3 specifikuje:

(3) Činnost podle odstavce 1 není lobbováním podle tohoto zákona, pokud se týká

(...)

b) informace o činnosti poskytovatele základní služby podle zákona o odolnosti kritické infrastruktury nebo subjektu kritické infrastruktury anebo opatřeních k zajišťování nebo zvyšování odolnosti subjektu kritické infrastruktury, pokud by její poskytnutí mohlo ohrozit

1. poskytování základní služby subjektem kritické infrastruktury, nebo

2. zajištění odolnosti subjektu kritické infrastruktury

Podobně koncipovaná výjimka je upravena v zákoně č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím:

§ 11

(6) Povinný subjekt neposkytne informaci

b) o činnosti poskytovatele základní služby nebo subjektu kritické infrastruktury podle

zákona o kritické infrastruktuře anebo o opatřeních k zajišťování nebo zvyšování odolnosti subjektu kritické infrastruktury, pokud by její poskytnutí

1. ohrozilo práva těchto nebo jiných osob,

2. ohrozilo poskytování základní služby subjektem kritické infrastruktury, nebo

3. ohrozilo zajištění odolnosti subjektu kritické infrastruktury.

Obě výjimky se do právního řádu dostaly v souvislosti s přijetím zákona č. 266/2025 Sb., o odolnosti subjektů kritické infrastruktury a o změně souvisejících zákonů (zákon o kritické infrastruktuře), který mění dosavadní koncepci ochrany kritické infrastruktury.

Podle nového pojetí odolnosti subjektů kritické infrastruktury, jež vychází ze směrnice CER¹, není hlavní důraz kladen na prvek kritické infrastruktury ve smyslu budovy, zařízení, infrastruktury, ale na celkové **zajištění poskytování základní služby subjektem kritické infrastruktury**. Proto se upouští od současného systému určování jednotlivých prvků kritické infrastruktury a důraz je kladen na zajištění poskytování základní služby jako takové. Tedy do popředí se dostává subjekt kritické infrastruktury, který má v rámci nového zákona primární zodpovědnost za zajištění odolnosti své základní služby, k tomuto si sám určuje kritickou infrastrukturu, kritické zaměstnance a kritické dodavatele.

Ke změně systémového přístupu k ochraně kritické infrastruktury dochází i v důsledku zhoršení bezpečnostního prostředí. Je žádoucí, aby stát vytvořil podmínky pro **zvyšování a zajišťování odolnosti základních služeb, které jsou nezbytné pro chod státu včetně zajištění podmínek pro obyvatele České republiky**. Současně se předpokládá i úzká vzájemná spolupráce státu a subjektů kritické infrastruktury, i z tohoto důvodu je nutné tuto spolupráci neoznačovat za lobbing.

V souvislosti s přijetím zákona o kritické infrastruktuře a s cílem zajistit bezpečnost došlo též k úpravě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a k úpravě výjimek z lobbování dle zákona č. 168/2025 Sb., o regulaci lobbování. **Zajištění ochrany a odolnosti kritické infrastruktury částečně omezuje právo na informace**, které je zaručené podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Na

¹ směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2557 ze dne 14. prosince 2022 o odolnosti kritických subjektů a o zrušení směrnice Rady 2008/114/ES (dále jen „směrnice CER“)

základě tohoto článku mají státní orgány povinnost přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Zároveň však tento článek stanoví, že právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná mimo jiné pro bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost a ochranu veřejného zdraví. **Zákon o kritické infrastruktuře** tedy ve smyslu Listiny základních práv a svobod **omezuje právo na informace z důvodu bezpečnosti**, kdy **poskytování některých informací o subjektech kritické infrastruktury, včetně informací o jejich konkrétní kritické infrastruktuře, by mohlo být významným rizikem pro bezpečnost** uvedených subjektů kritické infrastruktury a jejich prostřednictvím i pro bezpečnost státu (případně dalších členských států Evropské unie).

Odolnost subjektu kritické infrastruktury je **veřejným zájmem**, neboť v případě, kdy by došlo k narušení činnosti subjektu kritické infrastruktury, dojde s největší pravděpodobností **k omezení nebo přerušení poskytování základní služby** – tedy takové služby, která je nezbytná pro zachování základních funkcí státu, hospodářských činností, bezpečnosti, veřejného zdraví nebo životního prostředí.

Ve stejném rozsahu je třeba chránit informace o kritické infrastruktuře, které mohou být šířeny při přípravě, projednávání nebo schvalování právního předpisu, opatření obecné povahy nebo koncepčního dokumentu. **Významným rizikem je v této souvislosti povinnost uvádět informace v prohlášení lobbisty**, kdy by mohlo dojít k situaci, že **informace za standardních okolností neveřejná, bude zveřejněna z titulu plnění povinností vyplývajících z aplikace zákona o regulaci lobbování**. Typově se jedná o relativně široké spektrum informací souvisejících s činností poskytovatele základní služby, např.

- přesný rozsah poskytované základní služby,
- informace o kritické infrastruktuře, kterou provozuje na území České republiky a dále
- souvisejících s činností subjektu kritické infrastruktury, zejména pak
- informace, zdali poskytuje základní služby i v zahraničí,
- opatření k zajištění odolnosti definovaná v plánech odolnosti,
- informace o kritické infrastruktuře, která se nachází na území ČR, kritických zaměstnancích, kritických dodavatelích,
- požadavky na zajištění věcných prostředků,
- v některých případech cenové výměry apod.

Podmínkou pro aplikaci výjimky nicméně zůstává, že obsahem komunikace (lobbování) jsou informace, **jejichž uveřejnění by mohlo ohrozit poskytování základní služby subjektu kritické infrastruktury nebo odolnost poskytujícího subjektu**. Na výjimku je v tomto smyslu třeba pohlížet uvedeným materiálním korektivem a nelze ji uplatnit *en bloc* na dokumenty určitého typu.

Informace o kritické infrastruktuře jsou shromážděny v neveřejném Portálu kritické infrastruktury. Přístup k těmto informacím mají pouze ta ministerstva a jiné ústřední správní úřady, které informace potřebují pro výkon své působnosti. Ministerstvo spravedlnosti ovšem přístup do Portálu kritické infrastruktury nemá, neboť do jeho působnosti kritická infrastruktura nespadá.

Zároveň je nutné zajistit **jednotný výklad právní ochrany stejným informacím**, a to jak v režimu zákona o kritické infrastruktuře, resp. zákona o svobodném přístupu k informacím, tak v režimu zákona o regulaci lobbování. Cílem právní úpravy je **chránit subjekty kritické infrastruktury a současně zachovat jejich důvěru v orgány státní správy**, že jim mohou poskytovat citlivé údaje, se kterými následně orgány státní správy pracují při plnění úkolů souvisejících se zajištěním odolnosti kritické infrastruktury.

Výjimka pro informace o kritické infrastruktuře musí být aplikována **vždy ve stejném rozsahu** v souladu s principy zakotvenými v zákoně o kritické infrastruktuře.